

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6EMCdo/1/2013
Identifikačné číslo spisu:	6804110942
Dátum vydania rozhodnutia:	13.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6804110942.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej S. O., bývajúcej v V., proti povinnému V. G., naposledy bývajúcemu v V., o vymożenie 6 970,72 EUR, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 4 Er 359/2008, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. októbra 2011 sp. zn. 16 CoE 253/2011 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. októbra 2011 sp. zn. 16 CoE 253/2011 v zmeňujúcom výroku o trovách exekúcie z r u š u j e a v e c m u v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Revúca (ďalej len „exekučný súd“) uznesením z 24. novembra 2010 č. k. 4 Er 359/2008-43 zastavil exekúciu vedenú na vymożenie pohľadávky oprávnenej a zároveň rozhodol o povinnosti oprávnenej nahradiť (správne zaplatiť) súdnemu exekútorovi JUDr. Petrovi Hodermarskému trovy exekúcie vo výške 118,77 EUR do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Uloženie povinnosti oprávnenej zaplatiť trovy exekúcie odôvodnil jej zavinením na zastavení exekúcie, keďže sama navrhla nepokračovať v nej. Do trov exekúcie zahrnul: 1/ časovú odmenu za úkony exekučnej činnosti spočívajúce v spísaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, vydání upovedomenia o začatí exekúcie, spísaní zmluvy o vykonaní exekúcie, spísaní žiadosti o poskytnutie súčinnosti, vydání upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie, vydání príkazu na začatie exekúcie a exekučného príkazu a v spracovaní návrhu na zastavenie exekúcie spolu v sume 33,19 EUR (odmena za 5 aj začatých hodín po 200,- Sk), 2/ paušálnu odmenu za úkony exekučnej činnosti spočívajúce v získaní poverenia na vykonanie exekúcie, doručení príkazu na začatie exekúcie, doručení upovedomenia o začatí exekúcie, doručení exekučného príkazu, doručení upovedomenia a spôsobe exekúcie, každom zisťovaní platiteľa mzdy povinného (3x) a v každom ďalšom zisťovaní majetku povinného (3x) spolu v sume 36,51 EUR (odmena za jedenásť úkonov po 100,- Sk), 3/ náhradu hotových výdavkov 30,11 EUR (poštovné a kolky) a 4/ daň z pridanej hodnoty (ďalej aj “DPH”) 18,96 EUR.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) označeným uznesením zmenil uznesenie Okresného súdu Revúca (ďalej len „exekučný súd“) z 24. novembra 2010 č. k. 4 Er 359/2008-43 vo výroku o trovách exekúcie tak, že oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Petrovi Hodermarskému tieto trovy vo výške 59,98 EUR. Zároveň vyslovil, že vo výroku o zastavení exekúcie zostáva uznesenie exekučného súdu nedotknuté.

Zmenu uznesenia exekučného súdu odôvodnil tým, že oprávnenej bola síce správne uložená povinnosť zaplatiť trovy exekúcie, no nesprávne bola určená ich výška. Uviedol, že v rámci trov exekúcie bola súdnemu exekútorovi duplicitne priznaná časová odmena za výkon exekučnej činnosti aj za úkony, za ktoré mu patrí paušálna odmena, resp. že mu bola nesprávne priznaná odmena aj za úkony pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. Správne mu mala byť priznaná časová odmena len za spracovanie návrhu na zastavenie exekúcie (200,- Sk). Ani paušálna odmena za úkony exekučnej činnosti spočívajúce v každom zisťovaní platiteľa mzdy povinného a v každom ďalšom zisťovaní majetku povinného nebola určená správne, pretože za každý z týchto úkonov mala byť priznaná iba raz. Paušálna odmena za úkony exekučnej činnosti tak mala byť priznaná za získanie poverenia na vykonanie exekúcie, doručenie príkazu na začatie exekúcie, doručenie upovedomenia o začatí exekúcie, doručenie exekučného príkazu, doručenie upovedomenia o spôsobe exekúcie, každé zisťovanie platiteľa mzdy povinného a každé ďalšie zisťovanie majetku povinného (7 x 100,- Sk). Spolu s náhradou hotových výdavkov (907,- Sk) bola správna výška trov exekúcie 59,98 EUR ($200 + 700 + 907 = 1\,807,-$ Sk).

Na základe podnetu súdneho exekútora podal proti označenému uzneseniu krajského súdu dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Navrhol rozhodnutie krajského súdu v zmeňujúcom výroku o trovách exekúcie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom. Uviedol, že trovy exekúcie vyčísľil exekučný súd správne, preto ich výška nemala byť odvolacím súdom zmenená. Poukazoval na to, že časová odmena podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení platnom do 30. 4. 2008 (ďalej len „vyhláška“) a paušálna odmena podľa § 14 ods. 1 písm. b) tejto vyhlášky sa nevylučujú. Vyčítal odvolaciemu súdu nesprávne rozlišovanie úkonov vykonaných súdnym exekútorom pred získaním poverenia a po jeho získaní, ďalej nesprávnosť jeho názoru, že paušálna odmena za každé zisťovanie platiteľa mzdy povinného a za každé ďalšie zisťovanie majetku povinného patrí iba raz, a napokon aj to, že k nepriznaniu zvýšenia odmeny a náhrad súdneho exekútora o daň z pridanej hodnoty sa vôbec nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O. s. p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O. s. p.) na základe podnetu súdneho exekútora ako účastníka konania v časti rozhodovania o trovách exekúcie (§ 243e ods. 1 a 2 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243a ods. 3 O. s. p.) preskúmal uznesenie krajského súdu a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je čiastočne opodstatnené.

Generálny prokurátor predovšetkým dôvodne vyčítal odvolaciemu súdu, že k nepriznaniu zvýšenia odmeny a náhrad súdneho exekútora o daň z pridanej hodnoty sa vôbec nevyjadril. Z obsahu spisu je zrejmé, že súdny exekútor si vo vyčíslení trov exekúcie uplatnil aj zvýšenie odmeny a náhrad o daň z pridanej hodnoty. Pokiaľ odvolací súd mu v rámci trov exekúcie DPH nepriznal a zároveň túto skutočnosť nijako neodôvodnil, je jeho rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné a tým zakladajúce vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom. Súčasťou základných procesných práv účastníka konania, za ktorého sa v súvislosti s rozhodovaním o trovách exekúcie považuje aj súdny exekútor, je totiž i právo na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Už len táto skutočnosť bola bez ďalšieho dôvodom na zrušenie mimoriadnym dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu a vrátenie veci tomuto súdu na ďalšie konanie.

Opodstatnená bola aj dovolacia námietka o nesprávnosti právneho názoru odvolacieho súdu, podľa ktorého paušálna odmena za každé zisťovanie platiteľa mzdy povinného a za každé ďalšie zisťovanie

majetku povinného patrí iba raz. Tento právny názor odporuje doslovného výkladu ustanovenia § 15 ods. 1 písm. h) a j) vyhlášky, v zmysle ktorého paušálna odmena patrí za každý z úkonov exekučnej činnosti, ktorého predmetom je zisťovanie platiteľa mzdy povinného a ďalšie zisťovanie majetku povinného. Dovolací súd však poznamenáva, že aj pri rozhodovaní o priznaní paušálnej náhrady za tieto úkony platí všeobecná povinnosť exekučného, resp. odvolacieho súdu skúmať nevyhnutnosť trov exekúcie, za ktoré treba považovať len také, ktoré sú potrebné na účelné vymáhanie nároku (§ 203 ods. 1 v spojení s § 200 ods. 1 č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Dovolací súd však nepovažuje za dôvodné mimoriadne dovolanie v tej časti, v ktorej generálny prokurátor vyslovil názor, že výška časovej a paušálnej odmeny súdneho exekútora bola vyčíslená exekučným súdom správne. Podľa názoru dovolacieho súdu sa síce časová odmena v zmysle § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky a paušálna odmena v zmysle § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky nevyklúčujú, no zároveň sa nesmú prekryvať. To znamená, že časovú odmenu nemožno priznať za takú exekučnú činnosť, ktorá je pokrytá paušálnou odmenou za úkony exekučnej činnosti uvedené v § 15 ods. 1 vyhlášky. Vyplyva to zo samotného obsahu pojmu paušálna odmena, ktorou je pevne stanovená suma odmeny za určitú činnosť bez ohľadu na jej skutočný časový, či iný rozsah, a z účelu paušálnej odmeny, ktorým je uľahčenie a zjednodušenie jej špecifikácie a zároveň odstránenie obťažnosti posudzovania skutočného rozsahu činnosti, za ktorú sa poskytuje.

Rovnako sa nemožno stotožniť s názorom generálneho prokurátora, podľa ktorého by súdnemu exekútorovi mala patriť aj časová odmena za spísanie zmluvy o vykonaní exekúcie. Účelom tejto zmluvy je totiž dohoda o zmluvnej odmene, ktorá je predmetom úpravy § 17 vyhlášky. Odmena za spísanie takejto zmluvy zjavne nespadá pod rozsah ustanovení § 14 až 16 vyhlášky, keď z povahy veci uzavretie takejto zmluvy medzi oprávnenou a súdnym exekútorom nemožno považovať ani za výkon exekučnej činnosti (účelom zmluvy nie je vymáhanie nároku, ale dohodnutie zmluvnej odmeny).

So zreteľom na čiastočnú opodstatnenosť mimoriadneho dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.